Nedjelja, 27.11.2011.g.

Jučer i danas sam se dosta susretao s mladima i njihovom vjerom u Gospodina. Na razne načine. I kroz teme duhovne obnove, koja je od petka do nedjelje bila održana u našoj župi, i kroz osobni razgovor s njima, a i kroz razgovore s drugim roditeljima o doživljaju Gospodina i življenju vjere naše djece.

Na duhovnoj obnovi sve se "vrtjelo" oko tema interesantnih našim "prvopričesnicima" i "firmanicima" te njihovim roditeljima. Na veliku žalost našeg župnika, koji se sa gostima i suradnicima svojski potrudio da organizira ovu duhovnu obnovu, ni djeca a posebno ne roditelji, nisu se iskazali s dolaskom na ovu duhovnu obnovu. Razlozi su razni i nemam nadahnuća sada o njima pisati.

No, mene je dirnulo jedno izlaganje patera Marijana Krištofića , voditelja ove duhovne obnove, i podijeljeni pismeni materijal "SAVJETI ZA RODITELJE". Te savjete je napisao mr. Dario Miletić, profesor psihologije u Salezijanskoj klasičnoj gimnaziji u Rijeci. Kako mislim da u tim savjetima svaki od roditelja, koji želi svojem djetetu ili mladoj osobi dati kršćanski odgoj, može pronaći nešto što mu u tome može pomoći, donosim ih u cjelini.

**SAVJETI ZA RODITELJE**

**Povjerenje se gradi održavanjem obećanja.**

**Djeca ne smiju služiti za popunjavanje manjka u roditeljskoj osobnoj sreći i ambicijama.**

**Važno je prihvatiti dijete onakvo kakvo ono jest a ne zahtijevati da se ono ponaša u skladu s roditeljskim fantazijama.**

**Djeci se ne smije nuditi svađa kada traže razgovor.**

**Djeci treba bezuvjetna ljubav i ne smiju dobivati uvjetnu ljubav.**

**Djeca teže svom odrastanju pa ih se ne smije, zbog posesivne roditeljske ljubavi, prisiljavati da ostaju pokorna djeca prema potrebama roditelja.**

**Roditelji, podržavajte se međusobno. Dijete će biti zbunjeno ukoliko se roditelji ne slažu oko pravila. Budite svjesni da vi uvijek imate ulogu modela vašem djetetu. Djeca uče oponašanjem onoga što vide. Riječi neće imati značenja ako dijete ne osjeća međusobnu ljubav roditelja.**

**Smijte se i igrajte s djecom.**

**Djeca su po sebi dobra. Treba im samo malo pomoći da budu još bolja.**

**Ohrabrujte dijete kad vam povjerava stvari koje su njemu važne.**

**Razmislimo o svom vlastitom djetinjstvu kako bismo djetetu pružili ono što sami nismo imali a željeli smo.**

**Dopustimo male pogreške svog djeteta. Pomirimo se s činjenicom da ne možemo imati potpunu kontrolu.**

**Razvijajmo rutine. One stvarju okolinu koju dijete doživljava postojanom i sigurnom, kao npr. redovna molitva za obiteljskim stolom i sl.**

**Kada razgovaramo s djetetom važno je da taj razgovor bude na razini oči u oči.**

**Jako je važno da dijete stječe samopoštovanje. Ojačajmo dijete tako da mu pokažemo njegovu važnost u funkcioniranju obitelji.**

**Dijete treba naučiti priznati pogrešku a ne optuživati druge. To je važno za sakrament ispovijedi: da zna priznati što nije valjalo.**

**Dijete treba naučiti održavati obećanja. A najbolja pouka je primjer roditelja.**

**Nauči se govoriti: Volim te…. Ti si moj ponos… Znam da možeš… Ta se pogreška može ispraviti… Što misliš o….?**

**Roditelji koji zanemaruju odgoj svog djeteta propuštaju neponovljivu priliku sa opet budu mladi.**

Mada o nekim navedenim savjetima imam i ponešto drugačije mišljenje, da sam se u odrastanju svoje djece držao gore navedenih savjeta DOŽIVIO BIH MNOGE PREKRASNE TRENUTKE U ODRASTANJU SVOJE DJECE. MNOGE, PREMNOGE TRENUTKE SAM PROPUSTIO.

I djeca odrastaju. Postaju mladi ljudi. Prođu krizme i pričesti, ima se 15 i više godina. I tada najedanput nestaje Gospodina iz života tih mladih ljudi. Rijetko se odlazi u crkvu na misu, ne utvrđuje se dobivena vjera i duhovnost pa ZLO POČINJE SVOJU PAKLENU IGRU ODVLAČENJA MLADIH LJUDI OD GOSPODINA.

JER GOSPODIN MORA KUŠATI TE MLADE LJUDE. SVE TE SAKRAMENTE KOJE SU PRIMILI, PRIMILI SU IZ NEKE KRŠĆANSKE I KATOLIČKE OBVEZE. DA I NISU BAŠ SVOJIM STAVOM I ODLUKAMA MOGLI UTJECATI NA TO DA LI ĆE IH PRIMITI ILI

NE. SILNE PRIČE I OČEKIVANJA MATERIJALNIH POKLONA SAMO SU POMOGLA U TOME DA SE IZGUBIO PRAVI SMISAO PRIMANJA TIH SAKRAMENATA.

I,mladi čovjek potpada pod utjecaj svih onih oruđa koje zlo ima da ih zavede. MATERIJA I ZADOVOLJAVANJE ISPRAZNIH POTREBA POSTAJU NJIHOVA SVAKODNEVNICA.

Jedan od najvećih uspjeha zla u tom zavođenju je usađivanje u mlade ljude očekivanja da im se podastru dokazi o postojanju Gospodina, Njegova Kraljevstva, zagrobnog života.

A OD NAS RODITELJA SU NAUČILI UZIMATI OD VJERE SAMO ONO ŠTO IM JE POTREBNO.

MNOGI MLADI LJUDI, KOJI KAŽU DA VJERUJU U GOSPODINA, NE ŽELE SE ODREĆI NPR. PREDBRAČNE VEZE KOJU, PO NJIHOVOM POIMANJU, ŽIVE U LJUBAVI SA SVOJIM MLADIM PARTNEROM. MOŽE GOSPODIN I SVE NJEGOVE ZAPOVIJEDI ALI NE MOŽE BESTJELESNA I "PLATONSKA" VEZA I LJUBAV PRIJE BRAKA.

A KAD BI SAMO POGLEDALI KOLIKO SE VOLE NJIHOVI I POŠTUJU MNOGI STARIJI BRAČNI PARTNERI KOJI VEĆ GODINAMA NE KOZUMIRAJU BRAK RADI STAROSTI! KADA BI SAMO UPOZNALI LJEPOTU ČEKANJA, LJEPOTU STRPLJIVOSTI, OJAČAVANJA LJUBAVI I MEĐUSOBNOG POŠTIVANJA!

KADA BI SAMO TO MALO NAUČILI OD SVOJIH RODITELJA, KROZ NJIHOVE PATNJE ZBOG PREBRZIH I NA KRIVIM TEMELJIMA SKLOPLJENIH BRAKOVA, BEZ GOSPODINA.

Priča mi jedan poznanik kako ima problema sa svojim sinom, srednjoškolcem, koji mu otvoreno kaže da on ne vjeruje u Boga jer mu ne može dati nikakve dokaze za to. A radi se o jako pobožnoj katoličkoj obitelji. I kaže mi da su on i supruga jadni zbog toga. Da ponekad padnu i neke teške riječi.

Rekao sam mu da nema potrebe za teškim riječima. Tu pomaže samo bezuvjetna ljubav, molitva i osobno svjedočenje vjere. I stalno "pikanje" sa pozivom na odlazak na mise, na molitvu, itd.

A NIJE ISTINA DA TAJ MLADI ČOVJEK NEMA VJERE. IMA, "CRV VJERE" VEĆ RADI U NJEMU. SVOJIM RIJEČIMA DA NE VJERUJE U BOGA DOŠAO JE NA POČETAK PUTA RASTA U VJERI I DUHOVNOSTI. TO JE DOSTA DOBAR POČETAK. ON ZNAČI DA ON O SVEMU TOME RAZMIŠLJA, VAŽE RAZLOGE, TRAŽI ODGOVORE, DOK GA U NEKOM TRENUTKU ŽIVOTA, TO JEDINO GOSPODIN ZNA KADA I KAKO, NEĆE SVE "PUKNUTI". TO JE NJEGOV PUT. NA NJEGOVIM

RODITELJIMA JE SAMO DA SE ZA NJEGA MOLE I SVJEDOČE MU VJERU SVOJIM PONAŠANJEM I ŽIVOTOM U VJERI.

SUOSJEĆAM SA DANAŠNJOM DJECOM I MLADIMA. TOLIKA "BOMBARDIRANJA" ZLA KOJEKAKVIM STVARIMA I SITUACIJAMA! TO MOJA GENERACIJA NIJE DOŽIVLJAVALA. BILI SMO TOLIKO TOGA POŠTEĐENI PA SMO ISTO TAKO ZNALI, KRAĆE ILI DUŽE, "ODLUTATI" OD GOSPODINA. PA ŠTO SE ONDA ČUDIMO DANAŠNJOJ MLADEŽI.

NO, ZBOG TOGA IMAJU NAS RODITELJE DA IH MOLITVOM I OSOBNIM SVJEDOČENJEM NAŠE KATOLIČKE VJERE "VRAĆAMO" NATRAG I HRABRIMO IH NA NIHOVOM TRNOVITOM PUTU.

**GOSPODINE, BUDI UZ NAŠU DJECU I MLADE. NE DOZVOLI DA IH ZLO "POLOMI I POTRGA" U NJIHOVIM KUŠNJAMA. JER, TKO ĆE OPSTATI BEZ TEBE GOSPODINE!!**

**POSEBNO TE MOLIM GOSPODINE, DA OJAČAŠ NAS RODITELJE, DA SVOJIM MOLITVAMA I SVAKODNEVNIM SVJEDOČENJEM VJERE, BUDEMO NA POMOĆ NAŠOJ DJECI I NAŠIM MLADIMA U NJIHOVIM KUŠNJAMA.**

HVALA TI I SLAVA GOSPODINE, BOŽE NAŠ!